

Яка родина така й дитина

Вплив батьків на дітей завжди індивідуальний, і вони мають більше можливостей враховувати вікові та особистісні особливості дитини. Безперечно, що найкращі умови для розвитку і вихованні дитини має сім'я, в якій проживає кілька поколінь. У такій сім'ї, як правило, є різні види стосунків між старшими і молодшими поколіннями та можливості передання і взаємозбагачення особистості дітей і дорослих, засвоєння сімейних ролей в процесі безпосередньої життєдіяльності родини.

У кожній сім'ї дитині відводиться певна роль, відповідно до якої будуються її взаємини з батьками залежно від її віку, незначного життєвого досвіду. Батьки для дітей мають бути джерелом емоційного тепла і підтримки, владою, розпорядником благ, зразком і прикладом для наслідування і, звичайно, мудрими порадиниками.

Авторитет матері (батька) зростає в очах дитини, якщо вони, знаючи її проблеми, допомагають безболісно їх розв'язати. Це залежить від загальнокультурного рівня батьків, їх освіченості, педагогічної підготовленості, способу життя, ціннісних орієнтацій, реакції на становище, що склалося, оптимізм і віру на краще життя родини і дитини. Неповна сім'я не обов'язково призводить до відхилень у розвитку інтелекту і поведінці дитини. Кожна дитина може успішно справитися з однією або кількома несприятливими обставинами, але якщо їх більше, то це може спричинити виникнення у дітей невротичних реакцій тощо. Невдоволеність емоційними контактами, життєва невпевненість в позитивній оцінці дорослими, зменшення можливостей задоволення запитів у сфері матеріальних потреб, що зростають, – все це сприяє деформації ціннісних орієнтацій, викривленню реальних установок, що руйнує віру в моральний ідеал, призводить до порушень в діях, мотиваційні сфері, майбутньої діяльності, свідомого чи несвідомого успадкування чи наслідування морально-поведінкових якостей батьків.

